

The English version of this Decision immediately follows

ועדת הערר לענייני משמעת - המרכז הבינתחומי הרצליה

לפני: **ד"ר הלל סומר**
פרופ' אורית טיקוצינסקי
עו"ד אור קרבקי
- יו"ר הוועדה
- חברת הוועדה
- חבר הוועדה

המערער: הסטודנטית המערערת **פלונית**

ע"י ב"כ, מר אופיר גרבר

נגד

המשיב: **המרכז הבינתחומי הרצליה**

ע"י ב"כ, גב' אורלי שקד - הקובלת הראשית

ערעור על פסק דינו של הממונה על המשמעת עו"ד שלי מלכה
שניתן בתיק משמעת 15/2018 ביום 13 ביוני 2018.

תאריך הישיבה: 27.8.2018

החלטה

מבוא

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של הממונה על המשמעת, במסגרתו הושת על המערערת – שהורשעה ברכישת עבודה סמינריונית אותה הגישה כאילו היתה עבודה פרי יצירתה - עונש של עיכוב מתן זכאות לתואר או תעודה המעידה על סיום לימודיה למשך 4 שנים, החל מהיום בו תשלם את כל חובותיה האקדמיים; פסילת הסמינריון/קורס; ועונש הרחקה לצמיתות על תנאי, באם תורשע שוב בהונאה בעבודה סמינריונית.
2. המערערת הורשעה במעשה הונאה בעבודת סמינריון, לפי סעיף 2(4) לתקנון המשמעת של המרכז הבינתחומי.

הדיון בפני הממונה

3. על פי העובדות, אשר עליהן אין מחלוקת:

- 3.1 במסגרת סמינר בו השתתפה המערערת היא הגישה עבודה סמינריונית שמשקלה 80% מהציון הסופי (להלן: "**העבודה**") אשר נרכשה במלואה מאתר אינטרנט המוכר עבודות אקדמיות. המרצה לא הצליחה לאתר את העבודה המלאה, אולם מצאה כי שם העבודה; תוכן העניינים והמקורות הביבליוגרפים כפי שהופיעו בעבודה, זהים ברמה של מילה במילה לעבודה סמינריונית שהופיעה באתר אינטרנט המוכר עבודות אקדמיות.
- 3.2 כבר בראשית הדיון בפני הממונה המערערת הודתה במיוחס לה והביעה צער עמוק על התנהלותה. לדבריה, במועד הסמוך להגשת העבודה הייתה נתונה ב"חרדה ובמצב נפשי וגופני

קשה" כלשונה, ובשל כך, "טעתה בשיקול דעתה". המערערת הציגה אישור רפואי בפני הממונה על המשמעת.

3.4 אין זה המקרה הראשון בו המערערת עומדת בפני הליך משמעתי בגין עבירה על היושרה האקדמית. לפני כ-4 שנים, המערערת הורשעה בהונאה בעבודת בית. באותו אירוע, בית הדין התחשב במערערת בין היתר בשל העובדה כי הדבר אירע בסמסטר הראשון ללימודיה ובנוסף, דובר על עבודה שמשקלה 3% מהציון הסופי.

4. תקנון המשמעת קובע עונש מינימום של הרחקה לצמיתות במקרה של הגשת עבודה סמינריונית שבעיקרה אינה מקורית. כפי שיתבהר להלן, הממונה על המשמעת בחר שלא לקיים את הוראות התקנון לגבי עונש המינימום והקל על המערערת. נציין כי הקובלת לא ערערה בפנינו בנושא זה, ולכן אנו משאירים ב"צריך עיון" את השאלה אם ניתן לחרוג לקולא מקביעת התקנון בדבר עונש מינימום בלא נימוקים מיוחדים.

5. תחת זאת, בחר הממונה, כאמור, להטיל על המערערת עונש של עיכוב מתן זכאות לתואר למשך **4 שנים** מהיום בו תהיה זכאית לקבל את אישור סיום הלימודים. עונש זה הינו חמור, אולם הוא כמובן קל בהרבה מעונש המינימום הקבוע בתקנון. הממונה ציין כי גם עונש זה ישנה את מסלול חייה של הסטודנטית, שלא תוכל להתחיל בהתמחות במועד ואף קיים ספק שאכן תוכל להתמחות עם תום ההשעיה במשרד עו"ד אליו התקבלה.

דיון והכרעה

6. הלכה ידועה היא שערכאות ערעור אינן ממהרות להתערב בחומרת העונש שנקבעה על ידי הערכאה הדיונית. כך בבתי המשפט במדינה, וכך גם במרכז הבינתחומי. (ראו ערעור **בתיק משמעת 6/2015** מיום 6.12.2015; ערעור **בתיק משמעת 10/2015** מיום 24.9.2015; ע"פ 7659/15 **רוני זירר הרוש נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו, 20.4.2016]). ככלל, על ועדת הערר לגלות איפוק בהתערבות בהחלטות הממונה. כך נובע בעיקר מלשונו של סעיף 1 לתקנון המשמעת של המרכז, הקובע כי הממונה הוא שהופקד על "נושאי המשמעת" ולו נתונה הסמכות הקהילתית לקביעת מדיניות המשמעת במרכז הבינתחומי ואכיפתה. כממונה על "נושאי המשמעת" נחשף הממונה באופן בלתי אמצעי לעובדותיו של כל מקרה – ולעניין זה נתונה לו הסמכות לחקור את הנילוונים והעדים בדיון שלפניו; למגמות ותלונות בתחום המשמעת במרכז הבינתחומי; ולבקשות לאכיפת משמעת, ומתפקידו לבצר ולאכוף דפוסי משמעת בהתאם למדיניות המשמעת של המרכז הבינתחומי כפי שהוא רואה לנכון להפעילה במסגרת תפקידו.

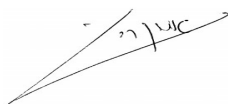
7. עם זאת, בשל הרכבה הרחב יותר של ועדת הערר והתייחסותה אך לעונשי ההרחקה בפועל אשר הינם קשים במיוחד, הוועדה תהא פתוחה לדיון עד כמה ניתן להתחשב בנסיבותיו האישיות של הסטודנט המערער תוך איזון עדין עם יעדיו ודמותו של המרכז הבינתחומי, מטרתו של ההליך המשמעתי במרכז הבינתחומי ומעמדו הקהילתי של הממונה על המשמעת כגורם הישיר האמון על ענייני המשמעת.

8. ב"כ המערערת, אופיר גרבר, הדגיש בפנינו את העובדה שהמערערת קיבלה על עצמה את האחריות והודתה במעשה גם בעת שבה העבודה לא היתה זמינה במלואה באתר האינטרנט לצורך הוכחת האשמה. גם בפנינו, הודתה המערערת בכך שגם את המצגת שהגישה בקורס רכשה באותו אתר.

9. מר גרבר טען גם לגבי רף הענישה במוסדות אחרים, והציג החלטות משמעת מהן עולה כי במקרים דומים לזה של המערערת הטילו מוסדות לימוד מכובדים אחרים בישראל עונשי הרחקה של שנה אחת בלבד מעבר לעובדה שכל מוסד רשאי לקבוע סולם ענישה שונה, יש לציין כי עיקר טענתו של מר גרבר היתה כנגד עונש החובה של הרחקה לצמיתות, שלטענתו אינו קיים במוסדות אחרים, אלא שעונש זה כאמור, לא הופעל כלפי המערערת והיא קיבלה עונש נמוך בהרבה.
10. עוד צוין בידי מר גרבר הנזק שייגרם להתמחות של המערערת. בעניין זה, יש לציין כי כל סטודנטהבוחר להפר בצורה כה בוטה את כללי היושרה האקדמיים אינו יכול, אם נתפס, להלין על הנזק שנגרם לו והעיכוב בקריירה שלו.
11. בפני הממונה הוצגו גם פעולותיה החיוביות של המערערת למען הסטודנטים בבינתחומי בשנות לימודיה כאן, וכאמור – הוצג גם טיעון רפואי, אותו דחה, בעיקרו, הממונה, מהטעמים המפורטים בהחלטתו (ראו סעיפים 11-12). מאידך, הקובלת ביקשה להדגיש את העובדה שזהו מקרה נדיר של הרשעה שניה בעבירה אקדמית, ואת חומרת הנסיבות עליהן עמד הממונה על המשמעת – בין היתר היות העבירה פרי תכנון מתמשך.
12. בל יהא ספק: העבירה בה הורשעה המערערת היא מהחמורות בעולם האקדמי. רכישה מתוכננת של עבודה, והצגתה כעבודה מקורית, עומדת בניגוד מוחלט לערכי המרכז הבינתחומי והאקדמיה בפרט. לא בכדי בחרו מוסדות הבינתחומי לקבוע לעבירה זו עונש של הרחקה לצמיתות בתקנון המשמעת.
13. בשקללנו את כל הנסיבות, לרבות הודאתה המיידית של המערערת ובעיקר היות מקרה זה המקרה הראשון שבו מרשיעים מוסדות המשמעת ברכישת עבודה, **ותוך אזהרה חמורה שיש לראות עבירה זו כעבירה חמורה**, מצאנו בכל זאת, לפנים משורת הדין, לקצר את עונשה של המערערת מארבע שנות עיכוב במתן תואר לשלוש שנות עיכוב במתן תואר – אשר יימנו החל מהיום בו תשלים את כל חובותיה האקדמיים.
14. בנוסף, אנו מורים כי ככל שהמערערת תעמוד בכל התנאים הקבועים בחוק לעניין זה, היא רשאית לקבל אישור התמחות (ואישור זה בלבד) שנה לפני מועד תום העונש – דהיינו כעבור שנתיים מהיום בו תשלים את כל חובותיה האקדמיים.

החלטה זו תפורסם ללא פרטיה המזהים של הסטודנטית.

ניתנה היום, 5 באוקטובר 2018

עו"ד אור קרבקי

ד"ר הלל סומר, יו"ר

פרופ' אורית טיקוצינסקי

Appeals Committee - The Interdisciplinary Center

Before: Dr. Hillel Sommer Chairman
Prof. Orit Tykocinski Committee Member
Mr. Or Karabaki Committee Member

The Appellant: **Student A**
Represented by Mr. Ofir Berger

vs.

The Respondent: **The Interdisciplinary Center Herzliya**
Represented by Ms. Orly Shaked Chief Complainant

Appeal Concerning the Decision of the Disciplinary Officer Adv. Shelly Malka
given in the Disciplinary File 15/2018 on June 13, 2018.

Date of the Session: August 27, 2018

Decision

Introduction

1. Before this Committee is an appeal on the verdict given by the Disciplinary Officer in which the punishment imposed on the Appellant (also called "the Student"), who was convicted of purchasing a seminar paper which she submitted as though it was the fruit of her own work, was postponement in bestowing her entitlement to her degree or certification testifying to completion of her studies for a period of 4 years starting the date she shall complete all of her academic requirements; disqualification of the seminar/course; and expulsion for eternity should she be convicted again of cheating on a seminar paper.
2. The Appellant was convicted of cheating on a seminar paper under section 2(d) of the Disciplinary Regulations of the Interdisciplinary Center.

The Hearing before the Disciplinary Officer

3. According to the facts which are not under dispute:
 - 3.1. In the framework of the seminar the Appellant submitted her seminar paper that constituted 80% of the final grade (hereinafter the paper), which was completely purchased from an Internet site that sells academic papers. The Lecturer was not able to find the complete paper but she did find the title of the paper, the table of contents, and the references on the site, as they appeared in the paper, identical to the extent of word for word to the seminar paper appearing on the Internet site that sells academic papers.
 - 3.2. Already at the beginning of the hearing before the Disciplinary Officer the Appellant admitted to committing the acts of which she was accused and expressed her deep regret

for her conduct. She claimed that during the period immediately before the date of submitting the paper she was experiencing anxiety and was in "a difficult emotional and physical state" in her words and thus "erred in her discretion". The Appellant presented medical certification to the Disciplinary Officer.

3.3. This is not the first time the Appellant appeared before the Disciplinary hearings for offenses of academic integrity. About 4 years ago the Appellant was convicted of cheating on a homework assignment. During that incident the tribunal was considerate towards the Appellant inter alia due to the fact that the incident occurred the first semester of her studies, and in addition it concerned a paper that constituted 3% of the final grade.

4. The Disciplinary Regulations has determined minimum punishment of expulsion for eternity in cases of submitting a seminar paper which in principle is not original. As shall be clarified below the Disciplinary Officer chose not to apply the provisions of the regulations with reference to minimum punishment and was appeasing towards the Appellant. It should be noted that the Complainant did not appeal in regard to this and thus we are leaving this as a question that needs review as to whether it is possible to bestow a lighter punishment than that determined as minimum punishment without special reasons.
5. Instead, as stated, the Disciplinary Officer decided to impose on the Appellant punishment of postponement in her entitlement to her degree for a period of **4 years** from the date she will be entitled to receive certification of the completion of her studies. This punishment is severe, however, it is more lenient than the minimum punishment determined in the regulations. The Officer noted that even this punishment will change the course of the student's life, who shall not be able to start her legal apprenticeship on schedule and there is doubt whether she will be able to do her apprenticeship at the law office where she was accepted.

Discussion and Decision

6. It is a well-known rule that the Appeal Committee does not intervene in the severity of the punishment determined by the Disciplinary Officer except in extraordinary cases in which the punishment has greatly deviated from the level of the punishment customary in similar cases (see the Appeal of **Disciplinary Case 6/2015** dated December 6, 2015, the Appeal of **Disciplinary Case 10/2015** dated September 24, 2015, CrA 7659/15 **Ronny Zerer Harush vs. The State of Israel** (published in Nevo 20.4.2016)). As a rule, the Appeals Committee must demonstrate restraint in its intervention in the Disciplinary Officer's decisions. This mainly stems from the wording of clause 1 of the Disciplinary Regulations which determines that the Disciplinary Officer is "in charge of disciplinary matters and he has the communal authority to determine and enforce disciplinary policy at the Interdisciplinary Center. As the individual "in charge of disciplinary matters" the Disciplinary Officer is directly exposed to the facts of each case and in regard to this matter he has the authority to interrogate the accused students and witnesses at the hearing, to trends and complaints in regard to the disciplinary field at the Interdisciplinary Center and to requests of enforcing discipline. Therefore it is the role of the Disciplinary Officer to fortify and enforce disciplinary patterns in accordance with the disciplinary policy of the Interdisciplinary Center, which he believes should be promoted in the framework of his role.

7. Nonetheless, in light of the broader assembly of the Appeals Committee and its reference only to punishment of suspension which is especially severe, the Committee will remain open to discussion as much as possible while taking into consideration the individual circumstances of the student appealing and delicately balancing this with the goals and image of the Interdisciplinary Center, the goal of the disciplinary hearing at the Interdisciplinary Center and the communal status of the Disciplinary Officer as the authority directly entrusted with disciplinary matters.
8. The representative of the Appellant, Ophir Gerber, emphasized before us the fact that the Appellant took responsibility and admitted to committing the act even when the complete paper was not available on the Internet site to prove the guilt. The Appellant also admitted to us that the PowerPoint presentation that she submitted she also purchased on the site.
9. Mr. Gerber also made claims about the punishment threshold in other institutes and presented disciplinary decisions showing that in similar cases to that of the Appellant other honorable institutes in Israel imposed punishment of suspension for only one year. Beyond the fact that each institute has the authority to determine a different punishment scale, it is noteworthy that Mr. Gerber's main claim was against the requirement of punishment of expulsion for eternity which does not exist in other institutions, but this punishment was not imposed on the Appellant and she received a much lighter sentence.
10. Mr. Gerber also noted the damage that will be caused to her legal apprenticeship. In reference to this matter it should be noted that any student who chooses to so blatantly break the rules of academic integrity cannot, if he is caught, complain about the damage caused to him and the delay in his career.
11. The positive activities of the Appellant at the Interdisciplinary Center during her studies here were also presented to the Disciplinary Officer and as stated the medical claim was presented as well which he rejected, in principle, for reasons he detailed in his decision (see clauses 11-12). On the other hand the Complainant asked to emphasize the fact that this is a rare case of a second conviction of an academic offense, and the severity of the circumstances, inter alia, the fact that the offense was the result of ongoing planning, which the Disciplinary Officer raised.
12. There is no doubt that the offense of the Appellant is of the most severe in the academic world. Planned purchasing of the paper and presenting it as an original work is absolute contrast to the values of the IDC and the Academia in particular. It is not in vain that the IDC set the punishment of expulsion for eternity in the Disciplinary Regulations.
13. When weighing all of the circumstances, including the immediate admission of the Appellant and mainly that this is the first case in which the disciplinary institutions convicted a student of purchasing a paper, and with a harsh warning that this offense is considered a severe offense, we decided, beyond the letter of the law, to reduce the punishment of the Appellant from four years of delay in bestowing her degree to a three year delay in granting the degree which will begin from the date of completion of all of her academic requirements.
14. In addition, we instruct that should the student meet all the conditions stipulated in the law with reference to this matter, she shall be entitled to receive approval to begin her legal apprenticeship

(and this approval only) one year prior to the end of the punishment, namely two years from the date of her completing all of her academic requirements.

This decision shall be published without details that identify the student.

Given today, January 20, 2017.

2/10.77

27/11/16

Prof. Orit Tykocinski

Dr. Hillel Sommer, Chairman

Mr. Or Karabaki